

Édesanyák keresztútja

A Szűzanya együtt érző szívvel kísérte végig Szent Fia életútját, osztozott szenvedésében, és mindenkinél jobban átélte Jézus fájdalmait a keresztúton. Ott volt az elfogatásánál, az elítélésénél, végig követte a keresztúton, ott állt a kereszt alatt és gyászolta a sírnál.

Fájdalmas Szűz Anya, most mi, édesanyák Veled járjuk végig ezt a keresztutat és felajánljuk a családokért és gyermekeinkért. Szűzanyánk vezess bennünket Szent Fiad követésében. Ámen
Ének: Keresztúton követünk, Jézus Téged szeretünk. Szenvedésed égi jel, így jutunk a mennybe fel.

(minden állomás előtt ezt énekelhetjük.)

I. állomás: Jézust halálra ítélik.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A katonák odavezették a Fiamat Pilátus ítélő széke elé. A bíró megkérdezte a tömeget, hogy mivel vádolják, de a körülöttem állók egyre csak azt kiáltották: „Feszítsd meg!”

Ő fájdalommal hallgatta, a szemei szomorúak voltak, de az ajka néma maradt.

Könyörögni akartam a vádlóknak, hogy hagyják abba, de senki sem figyelt rám. Tudtam, hogy ennek így kell lennie, és csak álltam ott némán, sírva.

Megtanultam a Fiamtól, hogy földi életünk legnagyobb értéke a csendes, panasz nélküli szenvedés. Lemondani minden ragaszkodásról, ami megsztja a szívünket.

Uram Jézus, én is édesanya vagyok, mégis nehéz elképzelnem azt a kínt, melyet a Te Édesanyád érezhetett, amikor Téged halálra ítélték, amikor hallotta az ellened forduló emberek dühös kiáltozását.

Hányszor ítékeztem én is meggondolatlanul. Bocsáss meg, ha embertársaimat megszólaltam, és azért is, ha nem keltem védelmére az ártatlanul megvádoltaknak. Ámen

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

II. állomás: Jézus vállára veszi a keresztet.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Minden erőmet összeszedtem és a tömeggel együtt odamentem a térre, hogy közelebb lehessenek a Fiamhoz. Aztán kinyílt egy ajtó és megláttam Őt, a testén vérző sebekkel, a fején töviskoszorúval. Katonák kísérték. Ketten közülük odahoztak egy durva fából ácsolt keresztet és a Fiam vállára tették, aztán elkezdtek ütni, rugdosni.

Kibírhatatlan volt az érte érzett fájdalom. El akartam venni tőle a keresztet, hogy én, vigyem, de tudtam, hogy ennek így kell lennie, és csak mentem utána némán, keservesen sírva.

Jézus szemei tüzes ragyogással égtek, micsoda elszántság, milyen erő volt a nézésében. A tekintetéből megértettem, hogy el kell fogadni a szenvedést, és vállalni kell a keresztet, mert az megtisztítja a lelket és megerősít az Isteni szeretetben.

Uram Jézus, engem sokszor gyötör a félelem, hogy vajon rám milyen kereszt vár, el fogom-e tudni viselni. Adj erőt és bizalmat, hogy mindig készen álljak a kereszt fogadására. Ne siránkozzak, hanem fogadjam el, mert tudom, hogy az üdvösségemet szolgálja. Ámen

Üdvözlégy Mária, Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

III. állomás: Jézus először esik el a kereszt súlya alatt.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Egészen közélről követtem a Fiamat. Láttam, hogy milyen nehezen viszi a keresztet.

Soha, semmi nem fájt nekem annyira, mint Őt ilyen kínok között látni. Átéreztem fájdalmait, amint a lábai fáradnak, az izmai remegnek, teste ég a korbácsütésektől, és a töviskoszorú szúrja véres homlokát. Egyszerre csak meginog, ereje elhagyja, és a súlyos kereszt a földre sújtja.

Egy pillanatra azt hittem, hogy imádott Fiam meghalt. Egész testem remegni kezdett. Fájdalommal és szinte megzavarodva néztem a földön fekvő Gyermekeket és azt kérdeztem némán: hogyan történhet ez Veled, aki az Ég és a Föld Királya vagy?

Aztán lassan felemelkedett keresztjével a földről és tovább indult.

Saját testemmel akartam megvédeni a katonák újabb ütéseitől, de tudtam, hogy ennek így kell lennie és csak követtem Őt némán, sírva.

Uram Jézus, bocsáss meg nekem, ha engem már az első botlásom is elkészerít. Milyen gyorsan kimondom, hogy nem bírom tovább! Légy mellettem Uram, hogy mindig fel tudjak állni, hogy én is tovább tudjak menni! Ámen

Mi Atyánk, ...

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

IV. állomás: Jézus találkozik Szent Anyjával.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Átküzdöttem magam a tömegen és megálltam a Fiammal szemben. Csak magamban szólítottam, hisz a tömeg zajongásán keresztül úgysem hallhatta volna a hangomat.

De megérezte a közelségemet és megállt. A szemünk találkozott: az enyém a fájdalom könnyeiben úszva, az övé pedig kinnal és döbbenettel telve.

Betlehem, Egyiptom, Názáret és az elmúlt 33 év minden isteni titka lepergett előttem. Teljesen tehetetlennek éreztem magam. De a Fiam szemei azt mondták nekem: bátorság, ne félj, mindennek van értelme! A szeretet erősebb, mint a halál, a szeretet minden áldozatra kész. Ezért még a legszentebb érzéseinket is fel kell áldozni!

Én tudtam, hogy igaza van. Tovább követtem Őt csendben imádkozva.

Uram, Jézus, kérlek segíts, hogy én is észrevegyem mások szenvedését és együttérző, segítőkész lélekkel forduljak beteg, szenvedő családtagjaim, barátaim felé. Ámen

Üdvözlégy Mária,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

V. állomás: Simon segít Jézusnak vinni a keresztet.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Fiam arcán már a teljes kimerültség látszott, ahogy nehéz terhét próbálta vinni. Nekem úgy tűnt, hogy szinte minden lépése az utolsó lesz. A szívemben éreztem minden kínját és annyira szerettem volna, segíteni neki. Láttam, ahogy a katonák egy szembejövő embernek megparancsolják, hogy segítse vinni a Fiam keresztjét. Az ismeretlen ember nehezen, vonakodva fogja meg a keresztet. Egy ideig méltatlankodott, de később láttam, hogy szívből szánja a Fiamat. A keresztből kegyelem áradt ennek az idegen embernek szívébe és az arca, mely eleinte haragos volt, egyre jóságosabbá változott. Hálás voltam neki ezért a segítségért és szánalomért, és némán mentem tovább mellettük.

Uram Jézus, hányszor előfordult, hogy megtagadtam másoktól a segítséget. Bocsásd meg azt is, amikor nem tudtam elfogadni és visszautasítottam a segítséget. Segíts túllépni az önzésen és tudjak odafigyelő, önzetlen lenni másokkal. Ámen

Mi Atyánk,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

VI. állomás: Veronika letörli Jézus arcát.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A Fiam már egészen meggörnyedt a kereszt alatt. Arcvonásait eltorzította az ütések nyoma és elborította a verejték. Már nem volt sem szép, sem ékes, megvetett volt az emberek szemében. Egy asszony bátran átverekedte magát a tömegen, a Fiam elé borult és kendőjével törölgette véres arcát. Ennek a bátor asszonynak az együtt érző tekintetéből láttam a ki nem mondott kérdést: miért teszitek ezt Vele? Én tudtam, hogy ennek így kell lennie és csak néztem őket szótlanul.

Ekkor a Fiam elvette tőle a kendőt és végig simította vele az arcát, aztán visszaadta az asszonynak a legdrágább ajándékkal, Arcának képmásával. Ez az asszony a legjobbat tette, ami csak tőle tellett. Bátran és önzetlenül tette, nem várva érte sem hálát, sem köszönetet.

Uram Jézus mennyi alkalom van minden nap, amikor azzal adhatnánk neked valamit, hogy másokkal jól teszünk. Bocsásd meg, amikor nem láttalak meg a szenvedőkben és nem volt

bátorságom odalépni a bajban lévőhöz. Sokszor nem könnyű elfogadni a segítséget, különösen, ha nem tudjuk azt viszonzni. Taníts meg arra, hogy önmagamat adjam köszönetként. Ámen
Üdvözlégy Mária,
Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

VII. állomás: Jézus második elesése.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Másodszor is földre roskadt szeretett Fiam. Ismét ott feküdt isteni Fölsége az utca porában. A fájdalom elárasztotta szívem, amikor arra gondoltam, hogy már nem bírja tovább és meghalhat. Elindultam feléje, de a katonák nem engedtek közel hozzá. Hegyes botokkal szurkálták, ütlegelték a kimerült már-már lassan elvérző testét. Keserű kín töltött el. Magamon éreztem minden szúrást és ütést, miközben hallottam a tömeg és a katonák durva szitkozódását. Halvány arcát felém fordította, majd tekintetét az égre emelte, aztán lassan felemelkedett és újra elindult. Nagyon szánalmas volt, mégsem szánta meg senki, még azok közül sem, akiket meggyógyított. Mivel tudtam, hogy ennek így kell lennie, némán továbbmentem.

Uram Jézus, Én még bevallani is szégyellem, hogy újra és újra elbukom a mindennapok kereszthordozásaiban. Könnyebben menne, ha megérteném, hogy minden szenvedésnek van értelme, ha fel tudom azt ajánlani családomért, szeretteimért, másokért. Kérlek, hogy adj lelkembe nyitottságot, hogy megértem és adj elég szeretetet hozzá, hogy megvalósítsam. Ámen

Mi Atyánk,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

VIII. állomás: Jézus találkozik a jeruzsálemi asszonyokkal.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Néhány lépéssel a Fiam mögött mentem. Az út mentén néhány jámbor jeruzsálemi asszony sírva várta őt. Ő megállt mellettük, rájuk tekintett és azt mondta nekik, hogy ne miatta, hanem inkább maguk és gyermekeik miatt sírjanak. Nem elutasítás volt ez, hanem csak utalás a könnyek hatalmára. Tudta, hogy az édesanyák könnye sok mindent képes megváltoztatni. Meg tudja rendíteni a legelvetemültebb gyermek szívét is. Az édesanyák könnyei megtérést hozhatnak a maguk és gyermekeik számára.

Úgy látszott, mintha nem értették volna meg, hogy mit akart ezzel mondani, de én megértettem, hogy nem azt kell siratni, aki keresztet hordoz, hanem azt, aki mások vállára tesz keresztet!

Uram Jézus, a mindennapjainkban, munkahelyi, vagy baráti beszélgetéseinkben mi is gyakran panaszkodunk, sokszor reménytelenek vagyunk. Adj Uram odafigyelő lelkületet, hogy a Te erőddel le tudjam győzni az önsajnálatomat és vigasztaló lélekkel tudjak mások felé fordulni. Ámen

Üdvözlégy Mária,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

IX. állomás: Jézus harmadszor esik el.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A Kálvária közelében, végső kimerültségében harmadszor is elesett a Fiam. Fejét már egy ujjnyira sem volt képes felemelni a földől. Már alig lélegzett. Mily gyötrelmes volt számomra Jézusnak ez az esése. Láttam, hogy milyen végtelen keserűség tölti el a lelkét. Népe kivetettje lett Ő, aki mindenkiel csak jót tett.

A fájdalom és a szomorúság letört benne minden ellenállást a szenvedéssel szemben. Ennél nagyobb levertség szinte már nem is lehetséges. Ennél még a halál sem lehetne már több. Arra gondoltam, hogy bárcsak a szívemet tehetném a kövek helyére.

Gondolataimból csak a katonák hangos üvöltésére ocsúdtam fel, akik felrángatták Fiamat a földről és tovább lökdösték, hogy felvigye a keresztet a Golgotára.

Hangosan vert a szívem, ahogy elképzeltem mi fog ezután következni. De tudtam, hogy ennek így kell lennie, és némán követtem Őt a kivégző helyre.

Uram Jézus, én a teljes tehetetlenség pillanatában mindig kétségbeesem, feladom. Ilyenkor jusson eszembe, hogy Te is ember feletti erővel álltál fel és jutottál fel a hegyre. Tőlünk sem azt kívánod, hogy soha ne legyünk gyengék, csak azt akarsz, hogy mindig felkeljünk az elbukásainkból. Jézusom, Te adj ehhez az erőt és a bátorságot! Ámen

Mi Atyánk,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

X. állomás: Jézust megfosztják ruháitól.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A menet felért a Golgotára. A katonák levették Fiam válláról a keresztet. Lassan felegyenesedett, és a katonák elkezdték a vértől átázott ruháját letépní. Kibírhatatlan volt látni, ahogy szent teste lázasan megremegett a hideg tavaszi szélben. Egyedül, elhagyatottan állt a földön fekvő keresztje mellett. Szemeit lecsukta és én éreztem, hogy a lelke elborult a széken, a zavar, a megsértett isteni szemérem kínjában.

Már csak a köntöse volt, amit még magáénak tudhatott, de most ettől is megfosztották. Oda akartam menni, hogy köpenyemmel betakarjam, de tudtam, hogy ennek így kellett történnie: odaadni mindent, még a legutolsó ruhadarabot is!

Uram Jézus, Bocsásd meg, hogy mi már szegyenkezni sem tudunk, ha a testiség, a mértéktelenség és a földi javak utáni rendetlen szeretet rabságában vergődünk. Kérünk Téged, add meg nekünk a bölcsességet, hogy túl tudjunk látni az öltözékeinken és felismerjük a magunk és mások mély emberi értékeit. Ámen

Üdvözlégy Mária,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

XI. állomás: Jézust a keresztre szögezik.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A katonák földre taszították a Fiamat a keresztje mellé. Ő nem tiltakozott, szelíden ráfeküdt, két karját kitarja és engedte, hogy kezeit és lábait rászegezzék. Én ott álltam a fájdalomtól megkövülten. A szívemben éreztem a szögek okozta fájdalmat, a fülemben hallottam a csontok roppanását. Fiam szemei a fájdalomtól elhomályosulva, az égre meredtek. Aztán a katonák diadalmas kiáltások közepette felemelték a keresztet.

Ott függött a Fiam ég és föld között, mindenki által kigúnyolva, leköpdösve, ruháitól megfosztva. A mellkasa erősen zihált, a szíve hevesen lüktetett. Borzasztó volt látni, ahogy küszködött rövid földi élete utolsó pár pillanatáért. De én tudtam, hogy ennek így kell lennie, s csak álltam némán, imádkozva.

Uram Jézus, Bocsáss meg nekem, amiért viselkedésemmel annyiszor szegeket vertem szeretteim, vagy testvéreim szívébe, és amiért sokszor felháborodtam vagy panaszkodtam a mások által belém vert szegek miatt. Bocsáss meg, amiért ezekkel én is növeltem szenvedésedet!

Mi Atyánk,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

XII. állomás: Jézus meghal a kereszten.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Van-e nagyobb fájdalom egy anya számára, mint saját Fia szenvedését és halálát látni?

Én, aki világra hoztam és felneveltem Őt, most tehetetlenül álltam keresztje tövében.

Fiam földi kínja bevégeztetett, de az én szenvedésem most érte el tetőfokát. Igen, tudtam, hogy ennek így kellett történnie, ezért elfogadtam és nem roskadtam össze. Álltam a kereszt alatt és némán gyászoltam Őt.

Uram Jézus, mi nem vagyunk felkészülve ennyi kínra, ösztönösen menekülünk, amikor a halállal, vagy a szenvedéssel találkozunk. Bocsásd meg, amiért annyira félünk a szenvedéstől,

különösen a szeretteink elvesztésétől. Pedig tudjuk, hogy a halál nem a reménytelenség, nem a vég, hanem egy új élet kezdete. Ámen
Imádkozunk a haldoklókért: Üdvözlégy Mária, kegyelemmel teljes
Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

XIII. Állomás: Jézus testét Fájdalmas Anyja ölébe helyezik.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

A kíváncsiskodó tömeg elhagyta a Kálvária hegyét, már csak néhány katona őrizte a keresztet. A kivégzőhely elcsendesedett. Ott álltam a kereszt tövében és keservesen sírtam. Amikor felnéztem átszúrt szívű Jézusomra, megértettem Simeon szavait, most a fájdalom töre járta át a szívemet.

Később két férfi jött, akik levették Fiam elernyedtestét a keresztről és ölembe helyezték. Még egyszer, újra karjaiban tarthattam Őt. Mély gyász borított el, de szívem mélyén már az öröm is felderengett. Bár Fiam élete kegyetlen véget ért, de halálával örök életet adott minden embernek.

Tudtam, hogy ennek így kellett lennie, és csendben imádkoztam fiam halott teste fölött.

Uram Jézus, szenvedésed véget ért, de ma is tovább folytatódik, ha valahányszor a bűnt választom. Bűneimmel sajnos kivettem részemet én is a keresztre feszítésedből. Bocsásd meg és add, hogy megértem, hogy a szenvedés önmagában kevés, azt fel kell ajánlani másokért, mert csak a szeretetből vállalt szenvedésből fakad új élet. Ámen

Mi Atyánk,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

XIV. állomás: Jézus Testét sírba helyezik.

Pap: Imádunk Téged Krisztus és áldunk Téged!

Hívek: Mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!

Néhány körülöttem lévő asszonnyal kísértük Fiam holttestét egy újonnan metszett sziklasírhoz. Magam igazgattam el a golycsokat a sírban. Még egyszer visszaneéztem szerető Fiamra, aztán kimentem. Egy hatalmas követ hengerítettek elé, hogy lezárják vele a sírt. A sír mellé állított öröket néztem és arra gondoltam, hogy ennek meg kellett történnie, ennek így kellett lennie, ezt vállalta a Fiam minden emberért, a bűnök eltörléséért.

Uram Jézus, most itt pihensz a sírban, de hamarosan felvirrad dicsőséged napja, amikor győzelmed nyilvánvalóvá lesz a bűn, a halál és a pokol fölött. Add, hogy a feltámadás reménye segítsen át bennünket a szenvedéseinken és ebben bízunk akkor is, amikor elhunyt szeretteinkre gondolunk! Segíts Uram, hogy sohase feledjem el azt, hogy Te helyet készítesz mindannyiunknak a Te országodban! Ezt kérjük Tőled mindennap az édesanyák napi imájában:

Úr Jézus, kérünk, add meg nekünk szülőknek és gyermekeinknek azt a nagy kegyelmet, hogy majd együtt örvezzhessünk a Te dicsőségében az egész örökkévalóságon át.

Üdvözlégy Mária,

Könyörülj rajtunk, Urunk! Könyörülj rajtunk!

Befejezés:

Ó fájdalmas Szűz Anya, aki Szent Fiaddal végigjártad a keresztutat, anyai szívedben gyötrődte a fájdalomtól, de a szenvedések közepette sem feledted el beleegyező igenedet. Mélységesen bízál abban, hogy Szent Fiad, akinél semmi sem lehetetlen, be fogja teljesíteni ígéreteit.

Fájdalmas Anya, segíts nekünk, édesanyáknak, hogy a szenvedésben és a próbatételekben, még ha túl sokáig tartanak is, soha ne kételkedjünk Szent Fiad győzelmében és irgalmas szeretetében. Ámen

A teljes búcsú elnyerésért imádkozunk a Szentatya szándékára:

Hiszek egy Istenben,

Mi Atyánk,

Üdvözlégy Mária